

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év december hó 15. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2011. június 3. napján kelt 4.B.1413/2008/81. számú ítéletét a II.r. és a III.r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. június 3. napján kelt 4.B.1413/2008/81. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét

2 rb. csalás büntetében, melyből 1 rb. cselekmény folytatólagosan, 1 rb. társtettesként elkövetett,
(1 rb. a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő, a (7) bekezdés b./ pontja szerint büntetendő (I. vádpont),
(1 rb. a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő, a (6) bekezdés b./ pontja szerint büntetendő (II. vádpont) és
5 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, részben mint felbujtó (Btk.276.§ (1) bekezdés, I/A, I/B., I/C., I/D., I/E. vádpont),

a II.r. vádlott bűnösségét

csalás büntetében, mint társtettes

(Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a./ pontja (I. és I/A. vádpont),

a III.r. vádlott bűnösségét

1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében, mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő, a (7) bekezdés b./ pontja szerint büntetendő, (I., I/B., I/C., I/D. és I/E. vádpont), és 4 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, részben mint bűnsegéd (Btk.276.§ (I/B., I/C., I/D., I/E. vádpont)

állapította meg.

Az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

A II.r. vádlottat halmazati büntetésül 4 hónap börtönbüntetésre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

A III.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre és 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A II.r. és a III.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtását egyaránt 2-2 év próbaidőre felfüggesztette, egyben őket előzetes mentesítésben részesítette.

A Fővárosi Bíróság egyebekben döntött a pénzmellékbüntetések meg nem fizetése esetéről, a bűnjelekről, az előterjesztett polgári jogi igény elbírálásáról és a bűnügyi költség viseléséről is, továbbá a II.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában elrendelt zár alá vételt feloldotta.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője ugyancsak tudomásul vették az ítéletet, így e vádlottal szemben az elsőfokú ítélet kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen az II.r. vádlott valamint a III.r. vádlott és védőjük felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A védő perorvoslatát írásban részletesen megindokolta. Elsődlegesen amellet érvelt, hogy az I.r. vádlott tekintetében a bíróság téves ténybeli következtetés útján állapította meg a csalási célzatot és az ítéletből ennek indokolása is hiányzik. A jogtalan haszonszerzési célzatra a per adatai nem nyújtanak alapot, ezért az I.r. vádlott elítélése törvénysértő. A II. és III.r. vádlottak vonatkozásában ugyancsak kifogásolta az ítélet indokolását. Álláspontja szerint a három vádlott közötti szándékegységnek nincs ténybeli alapja. Védenői a bűncselekmény elkövetésében nem voltak motiváltak, középkorú, magasan iskolázott, közgazdaságilag is képzett, vagyonosnak tekinthető személyek. A bank megkárosítására és jogtalan haszonszerzésre irányuló célzatuk nem bizonyosodott be, ezért bűncselekmény hiányában indítványozta mind a csalás, mind az okirat-

hamisítás alóli felmentésüket.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.185/2009/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott részletes bizonyítás alapján a mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott. Álláspontja szerint a vádlottak bűnössége okszerű, cselekményeik minősítése törvényes. A fellebbezéssel érintett II. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket igen méltányosnak találta. Észrevételezte, hogy a III.r. vádlott nem három, hanem két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A bűnösségi körülmények ennek megfelelő pontosításával mindkét érintett vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi indítvánnyal egyetértve a Be.360.§ (4) bekezdése szerint tanácsülésre tűzte ki az ügy felülbírálatát. Miután az erre jogosultak nyilvános ülés, illetve tárgyalás kitűzését nem kérték, az ítéltábla az ügyben tanácsülésen határozott.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Meghallgatta a vádlottakat, elébük tárta nyomozati előadásait, minden lehetőséget biztosított a védekezésük előterjesztésére. Tanúként kihallgatta az egyes cégek és pénzintézetek alkalmazottait. Bizonyítás anyagává tette a vádlottak által kibocsátott számlákat, az esetenkénti átvételi elismervényeket, egyéb okiratokat, szakértői véleményeket. A Fővárosi Bíróság ezáltal ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette és a rendelkezésre álló bizonyítási anyag mérlegeléséről ítélete indokolásában logikus, meggyőző érvelés mellett számot adott.

Az I.r. vádlott kétségkívül meghatározó szerepe mellett a II.r. és a III.r. vádlott a tényállás I. pontjában írt cselekményekben működtek közre tevőlegesen. Az előzőekben írt bizonyítás és annak mérlegelése, indokolása helytálló, így az ítéltábla a tényállást megalapozottnak találta.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a védő fellebbezésében részletezett kifogásait.

Elsődlegesen az ítéltábla arra mutat rá, miszerint az I.r. vádlott tekintetében az ítélet, ezáltal az őt érintő tényállás is jogerőre emelkedett.

A Be.349.§ (2) bekezdése a fellebbezéssel nem érintett vádlottra akkor engedi a felülbírálat felmentéssel végződő kiterjesztését, ha a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében is ugyanígy határoz. A védő feltehetően erre tekintettel támadta a jogerősen elítélt az I.r. vádlott bűnösségének megállapítását.

Ezt megelőzően azonban a II. és III.r. vádlottak tekintetében szükséges annak vizsgálata, hogy a felmentésnek célzó védői indítvány érvelése elfogadható-e.

A Fővárosi Ítéltábla erre a kérdésre nemleges választ kellett adjon, mert a védő okfejtése nem felel meg az iratok tartalmának, következtetései önkényesek, figyelmen kívül hagyja számos terhelő bizonyíték - tanúvallomások, okiratok - tartalmát.

A II.r. vádlott és a III.r. vádlott is elismerte, tudták, hogy az I.r. vádlott lízingszerződések megkötéséhez kérte a segítségüket, mert az I.r. vádlott cége a banki előírásoknak nem felelt meg. Saját cégeik bevonására jutalék ellenében nyújtottak lehetőséget. Az általuk kiállított számlák és átvételi elismervények nem a tényleges történéseket, hanem fiktív adatokat tanúsítottak. Ismerték az egész gazdasági konstrukció célját és nem vitásan abban tevőlegesen részt is vettek. Azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az adott esetekben nem pusztán banki pénzkölcsönök felvételéről volt szó, amelynél a visszafizetési szándék vizsgálatára a védő utalt. Jelen ügyekben olyan tárgyasult lízingszerződéseket kötöttek, amelyek mögött a vádlottak által tudottan semmilyen számítástechnikai termék vagy eszköz nem volt.

Az előzőekből következően nem vitatható alappal a II. és III.r. vádlottak szándékának legalább a közömbösség szintjén történő megállapíthatósága, ezáltal az I.r. vádlottal fennálló szándékegysége sem. A jogtalan haszon egyrészt az I.r. vádlottnál jelentkezett, de ez a célzat a II. és III.r. vádlottnál a fiktív számlákból származó jutalékból is nyilvánvaló.

Összességében megállapítható, hogy a bizonyítékok helyes mérlegelését támadó védelmi fellebbezések a tényállás megalapozottsága folytán nem vezethettek eredményre.

A Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a II.r. vádlott és a III.r. vádlott bűnösségére, cselekményeik minősítése törvényes, a jogi indokolás helytálló. Ebből adódóan a II. és III.r. vádlottak felmentésére nem kerülhetett sor.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nagyrészt helyesen vette számba és azokat megfelelő nyomatékkaal értékelte. Az enyhítő körülmények közül azonban az ítéltábla mindkét vádlottnál mellőzte a sértett jelentős közrehatását, mert annak hiányzik a ténybeli alapja. Pontosította továbbá a III.r. vádlottnál, hogy nem három, hanem két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Figyelemmel a fellebbezéssel érintett vádlottak terhére rótt bűncselekmények súlyára és valamennyi bűnösségi körülményre, a Fővárosi Ítéltábla a velük szemben kiszabott halmazati büntetéseket törvényesnek találta.

Az enyhítő szakasszal megállapított börtönbüntetések tartama és a

pénzmellékbüntetések mértéke arányos büntetések. A szabadságvesztések felfüggesztése és előzetes mentesítésben részesítésük méltányos, a joghátrányok együttesen megfelelnek a büntetés céljának.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a II.r. és a III.r. vádlottak vonatkozásában a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2011. év december hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor sk.. Révész Tamásné sk.
a tanács elnöke előadóbíró

Dr.Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 4.B.1413/2008/81. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.331/2011/6. számú végzése folytán a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében 2011. december 15. napján jogerőre emelkedett és a velük szemben kiszabott börtönbüntetések kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest 2011. év december hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kukucska Erzsébet
írnok